

**Տ. ՎՐԹԱՆԵՍ ՔԱՀԱՆԱ ԲԱՂՈՒՄՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ՇՈՂԱԿԱԹ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ
ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**
(15 հունիսի 2008 թ.)

Միբելի հավատացյալ քույրեր և եղբայրներ ի Քրիստոս,

Փառք և գոհություն Ամենակարող Բարձրյալին, որ քառասուն օրեր առաջ աստվածային նախախնամությամբ Տիրոջ մշտամնա խորանի առջև ծունկի գալով՝ իմ չորս օծակից եղբայրների հետ արժանացա քահանայության բարձր կոչմանը՝ դառնալով Տիրոջ Սուրբ Սեղանի սպասավոր՝ անձանձիր ծառայելու Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցուն և հայ ժողովրդին:

Այսօր դառնալով Տիրոջ մշակը՝ ցանկանում եմ շնորհակալություն հայտնել ծնողներիս, որոնց շնորհիվ ես գտա Հայ Եկեղեցու մշակը դառնալու ուղին, Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցի և Գևորգյան Հոգևոր Ճեմարանի տեսչություններին, դասախոսական անձնակազմին և բոլոր այն մարդկանց, ովքեր աջակցեցին մեզ ձեռքբերումների ճանապարհին:

Արևշատության երկար օրեր եմ ցանկանում ազգիս Վեհափառ Հայրապետին, ում օրհնության և հայրական հոգածության ներքո դաստիարակվեցինք և արժանացանք մշակը լինելու Հայ Եկեղեցու:

Խորին հարգանքներս մեր հոգևոր ծնող Տ. Արարատ եպիսկոպոս Գալթազճյանին: Աստուծոց խնդրում ենք, որ Սրբազանի օծյալ աջից արժանի հոգևորականներ ծնվեն հովվելու համար աստվածախնամ հայորդիներին:

Շնորհակալություն եմ հայտնում նաև Հայր Իգնատիոսին, ում աջակցությամբ այսօր հնարավորություն ունեցա պատարագելու Ս. Շողակաթ եկեղեցում:

«Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն»:

*«Յաւել ի մեզ Տէր ամենակալ զհաւատ, զոյս,
զսէր, եւ զամենայն գործս առաքինութեան»:*
(Ժամագիրք)

Միբելի հավատացյալներ,

Այս հրաշագարդ առավոտը Հայ Առաքելական Սուրբ Եկեղեցում տոն է: Տոն հոգու ցնծության և պայծառության, աղոթքի և ուխտի նորոգության: Այսօր սովորական այն օրերից չէ, երբ վերստին գնում ենք եկեղեցի միայն աղոթելու, մաս և բաժին ունենալու Սուրբ և Անմահ Պատարագից, այլ տոնն է Սուրբ Մարիամ Աստվածածնի տուփի գյուտի:

Ս. Կույսին նվիրված մի քանի տոներ ունի մեր Եկեղեցին, բայց այսօր խոսելու ենք Աստվածածնի տուփի մասին, թե ինչպես այն գտնվեց:

Երբ երկու իշխաններ Երուսաղեմ ուխտի են գնում, Գալիլիայում տեսնում են մի հրեա կնոջ տան առաջ հավաքված մարդկանց, որոնք տառապում էին տարբեր հիվանդություններով: Հետաքրքրությունից դրդված՝ ներս են մտնում և տեսնում մի տուփ: Կնոջից իմանում են, որ տուփը պատկանել է Սուրբ Աստվածածնին:

Իշխանները, տեսնելով կատարված բազում հրաշքները, գնում են Երուսաղեմ և պատրաստում նմանօրինակ մի տուփ: Վերադառնալիս կրկին այցելում են կնոջը, գաղտնի փոխում են տուփը և դառնալով Երուսաղեմ՝ ամեն ինչ պատմում պատրիարքին: Պատրիարքը մեծ հանդիսությամբ տուփը զետեղում է եկեղեցում և սահմանում Սուրբ Աստվածածնի տուփի գյուտի՝ այսինքն՝ տուփի գտնվելու, վերադարձի տոնը:

Սիրելիներ, եկեք միասնաբար քննենք և տեսնենք, թե որոնք են այն հանգամանքները, որ Մարիամը դարձավ այն անձը, ում շնորհիվ էլ պայմանավորվեց մարդկության փրկությունը:

Աղախին, ծառա, կույս անարատ, Միածնածին և նման բազում բնորոշումների կողքին, անշուշտ, մայր: Այսպես են բնորոշում Եկեղեցու թե՛ շարականագիրները, թե՛ եկեղեցական հայրերը, թե՛ բանաստեղծները և շատ շատեր:

Այս վեհագույն կոչումը, որ տրվում է յուրաքանչյուր կնոջ, ով մայր է դառնում, գալիս է Աստվածածին Սուրբ Մարիամից, քանզի սխալված չեմ լինի, եթե ասեմ, որ մայրական այդ գաղափարը սրբացվեց և բարձրացվեց Սուրբ Կույսի միջոցով:

Աստված, երբ ստեղծեց այս աշխարհը, մարդուն դրեց վայելչության դրախտում ապրելու և օգտվելու այն ամենից, ինչ կար այնտեղ: Սակայն, ինչպես գիտենք Աստվածաշնչից, մեր նախահայրերի անհնազանդության պատճառով դարձանք մահկանացուներ և այժմ կրում ենք կյանքի ուրախությունները և դառնությունները, կրում ենք տառապանքներ, որ կարող էին և չլինել: Նրանց անհնազանդությամբ էր, որ մեղքի գիտակցությունը աշխարհ եկավ ու նրա հետ ի հայտ եկան բազում տառապանքներ, որոնցից էր որդեծնությանը ուղեկցող ծանր ցավը, որը պատիժ էր աստվածային զայրույթի:

Սակայն Բարեգութ Աստված Իր աղախնի՝ Աստվածածնի միջոցով մաքրեց, սրբագործեց մայրությունը՝ այն դարձնելով վսեմագույն մի պատիվ, որն ընդունողները երբեք տրտմության առիթ չեն ունենում:

Աղախին, որովհետև խոնարհ գտնվեց Աստծու առջև և հոժարությամբ իր արգանդում կրեց Բանն Աստուծո, մարդկության Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին: Եվ պատահական չէ, որ մայր անվան հետ է կապվում հայրենիքը, հողը, լեզուն, եկեղեցին՝ Մայր հայրենիք, մայրենի լեզու, մայր հող, Մայր Եկեղեցի: Մայրն է սրբությունների սրբոցը, մայրն է, որ ամեն անգամ մանկան օրորոցն օրորելիս տեսնում է զավակի ապագան, իր մտքում կրթում, դաստիարակում մինչև նրա մեծանալն ու հասունանալը: Անշուշտ, նկատած կլինեք, որ անգամ կենդանական աշխարհում էլ մայրական բնագործ ի վերուստ նրանց մեջ դրված բնագոյների մեջ մեծագույնն է:

Եթե նախամորը հրաման էր տրված ցավերով զավակներ ունենալ և ինչպես Սուրբ Գրքում է ասվում. «Պիտի անչափ բազմացնեմ քո ցավերն ու քո հառաչանքները, ցավերով երեխաներ պիտի ծնես, քո ամուսնուն պիտի ենթարկվես և նա պիտի իշխի քեզ վրա», - ապա Աստվածամոր հեգույթյան, հնազանդության շնորհիվ կնոջից վերցվեց այդ տրտմության ցավը, և նրան տրվեցին ուրախության և բերկրության աննկարագրելի այնպիսի պահեր, որոնք երբեք չեն կրկնվում:

Այսօր էլ մեր իրականության մեջ հանդիպում ենք բազում երևույթների, մարդկային չարիքների, որոնցով նրանք եղծում են Աստվածածնի անարատության կերպարը՝ չգիտակցելով, որ ինչպես մարդ ստեղծվեց Աստծո պատկերով և նմանությամբ, կինն էլ մաքրվեց և բարձրացվեց Աստվածածնին տրված շնորհի միջոցով:

Մեր ամենօրյա աղոթքներում մենք հիշում ենք Աստվածածնին, խնդրում և աղերսում ենք Նրա բարեխոսությունը Իր Միածին Որդուն, որպեսզի բազումողորմ Աստված ևս մեկ անգամ հնարավորություն տա փոխվելու և ձերբազատվելու մեղքերից:

Մեր կյանքում էլ կարող ենք շատերի խնդրանքները մերժել, սակայն երբ նույն խնդրանքով դիմում է մայրը, երբեք չես կարողանում մերժողական պատասխան տալ:

Նույնը և Հիսուս Քրիստոս ամեն անգամ, երբ լսում է Աստվածածնի խնդրանքը, չի կարողանում մերժել նրան, հակառակ այն բանի, որ մեր մեղքերից արդեն գոյացել են այնպիսի վիթխարի սարեր, որոնք քանդելը, կործանելը մարդու համար կլինի ուղղակի սիզիսթոսյան աշխատանք, այսինքն՝ անվերջ, անարդյունք աշխատանք:

Միբելինե՛ր, եկեք միասնաբար աղոթենք և խնդրենք Ողորմած Աստծուն, որպեսզի մեզ մաքրի մեղքերից, ապրենք Իր ամենագոր Աջի և Ամենատես Աչքի հովանու ներքո՝ ասելով. «Տե՛ր, ավելացրու մեր հավատքը, հույսը, սերը, որպեսզի հաստատուն մնանք Քո պատվիրաններին հետևելու մեջ»:

Աղաչում ենք Քեզ, Սուրբ Աստվածածին, բարեխոսիր մեզ համար Քո Միածին Որդուն՝ փրկելու այն ժողովրդին, որին գնեց Իր սուրբ արյամբ: Ամեն: